

Sygn. akt II CSK 766/16

POSTANOWIENIE

Dnia 12 maja 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska

w sprawie ze skargi S. P.
o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym
wyrokiem Sądu Okręgowego w Z.
z dnia 17 kwietnia 2013r., sygn. akt I C (...)
wydanym w sprawie z powództwa M. J., K. J., A. P. i T. P.
przeciwko S. P.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 maja 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej S. P.
od postanowienia Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 23 lutego 2016 r., sygn. akt I ACz (...),

odrzuca skargę kasacyjną.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 2 lipca 2015 r. Sąd Okręgowy w Z. odrzucił skargę pozwaną S. P. o wznowienie postępowania w sprawie z powództwa M. J., K. JH. , A. P., T. P. o zapłatę, zakończony prawomocnym wyrokiem tego Sądu z 17 kwietnia 2013 r., a to wobec nieuzupełnienia braków skargi w postaci należnej od niej opłaty, od obowiązku uiszczenia której pozwana nie została zwolniona.

Pozwana zaskarżyła powyższe postanowienie zażaleniem, które zostało oddalone postanowieniem Sądu Apelacyjnego w (...) z 23 lutego 2016 r. Postanowienie to pozwana zaskarżyła skargą kasacyjną, a jako podstawę jej przyjęcia do rozpoznania wskazała występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), sprowadzającego się do konieczności udzielenia odpowiedzi na pytanie, czy nieopłacenie skargi o wznowienie postępowania powinno prowadzić do jej zwrotu czy odrzucenia oraz oczywistą zasadność skargi kasacyjnej (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.), w związku z przyjęciem przez Sądy obu instancji, że skarżąca nie wykazała w pierwszym wniosku o zwolnienie jej od kosztów sądowych, że nie jest w stanie uiścić opłaty od skargi bez istotnego uszczerbku utrzymania dla siebie i dziecka.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W zależności od tego, jaki sąd był właściwy do wznowienia postępowania według art. 405 k.p.c., postanowienie o odrzuceniu skargi o wznowienie może być postanowieniem sądu I lub II instancji albo Sądu Najwyższego. Na postanowienie sądu I instancji przysługuje zażalenie do sądu II instancji (art. 394 § 1 k.p.c. w zw. z art. 406 k.p.c.), ponieważ kończy ono postępowanie w sprawie. Na postanowienie sądu II instancji o odrzuceniu skargi o wznowienie postępowania przysługuje zażalenie do Sądu Najwyższego, gdyby w sprawie, w której zapadło dopuszczalna była skarga kasacyjna (art. 394² § 2 k.p.c. w zw. z art. 406 k.p.c.). Nie jest dopuszczalne dalsze zażalenie do Sądu Najwyższego od postanowienia sądu II instancji wydanego w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu I instancji o odrzuceniu skargi o wznowienie postępowania (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z 14 listopada 2006 r., II CZ 85/06, nie publ., z 4 lipca 2008 r., I CZ 139/07, OSNC-ZD 2009, nr A, poz. 18). Takie postanowienie nie jest też zaskarżalne skargą kasacyjną, gdyż nie należy ono do kategorii postanowień

wymienionych w art. 398¹ § 1 (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z 28 czerwca 2001 r., I CZ 94/01, OSNC 2002, nr 3, poz. 34, z 10 sierpnia 2006 r., V CZ 63/06, nie publ.).

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c., orzeczono jak na wstępie.

aj

I.n